

PROKURATURA OKRĘGOWA
W TARNOBURZEGU
ul. Sienkiewicza 27
39-400 TARNOBURZEG
Tel. 15 822 38 21 Fax. 15 822 81 83

118
Tarnobrzeg, dnia 4 grudnia 2019 r.

PO I Ds 71.2019

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia śledztwa

Marta Mruk – Walczyk – Prokurator Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu
po zapoznaniu się z materiałami postępowania sprawdzającego sygn. PO I Ds 71.2019
z zawiadomienia Michała Siemaszko w sprawie o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

na podstawie art. 305 § 1 i § 3 k.p.k.

postanowił

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 12 października 2017 r. do 7 marca 2019 r. w Krakowie woj. podkarpackiego przez funkcjonariusza publicznego w osobie Prokuratora Okręgowego w Krakowie, poprzez nierozpoznanie błędów i zaniechań do jakich doszło w toku postępowania prowadzonego w podległej mu Prokuraturze Rejonowej Kraków-Krowodrze w Krakowie z zawiadomienia Michała Siemaszki z dnia 28 lutego 2014 r. o sygn. 2 Ds 385/14 oraz z dnia 9 stycznia 2018 r., braku nadania prawidłowego biegu pismom z dnia 11 grudnia 2018 r. oraz z dnia 6 lutego 2019 r., nierozpoznanie wniosków o wyłączenie prokuratorów a przekazywanie zawiadomień Michała Siemaszki do jednostek organizacyjnych prokuratury, które dopuściły się wcześniej uchybień, a przez to uniemożliwienie przeprowadzenia rzetelnego postępowania oraz dochodzenia odszkodowania za przestępstwa popełnione na szkodę zawiadamiającego, a przez to działanie na szkodę interesu publicznego, tj. dobra wymiaru sprawiedliwości i interesu prywatnego Michała Siemaszki, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 23 lipca 2018 r. do 23 września 2019 r. w Krakowie woj. podkarpackiego przez funkcjonariusza publicznego w osobie Prokuratora Regionalnego w Krakowie, poprzez nie udzielenie wbrew przepisom ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich wyczerpującej odpowiedzi na zapytanie Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Zespołu Prawa Karnego, a także nierozpoznanie błędów i zaniechań w toku postępowania prowadzonego z zawiadomienia Michała Siemaszki z dnia

28 lutego 2014 r. sygn. 2 Ds 385/14 oraz z dnia 9 stycznia 2018 r., 11 grudnia 2018 r. i 6 lutego 2019 r., a przez to działanie na szkodę interesu publicznego, tj. dobra wymiaru sprawiedliwości i interesu prywatnego Michała Siemaszki, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2– wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W dniu 23 października 2019 r. do Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu zostały przekazane przez Prokuraturę Regionalną w Rzeszowie z pominięciem właściwości miejscowej pisma Michała Siemaszki, stanowiące zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Prokuratora Okręgowego w Krakowie oraz Prokuratora Regionalnego w Krakowie.

Zawiadamiający w piśmie z dnia 13 września 2019 r. adresowanym do Prokuratury Krajowej, zatytułowanym „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie Rafała Babińskiego” wskazał, że w jego ocenie wymieniony funkcjonariusz publiczny dopuścił się naruszenia obowiązującej procedury i przepisów prawa poprzez nierozpoznanie „rażących błędów i zaniechań” do jakich doszło w podległej mu jednostce organizacyjnej prokuratury przy prowadzeniu postępowania o sygn. akt 2 Ds 385/14 oraz w sprawie z jego zawiadomienia z dnia 9 stycznia 2018 r., a także doszło do nieprawidłowego nadania biegu jego pismom z dnia 11 grudnia 2018 r. i z dnia 6 lutego 2019 r., które jego zdaniem dotyczyły „zupełnie innych czynów popełnionych przez zupełnie inne osoby” niż dotychczas prowadzone postępowanie. Nadto zdaniem zawiadamiającego Prokurator Okręgowy w Krakowie nie rozpoznał składanych przez zawiadamiającego wniosków o wyłączenie właściwych prokuratur i przekazywał wskazane pisma nadal do jednostek organizacyjnych prokuratury, które „dopuszczały się i nadal dopuszczają się przestępstw z art. 231 § 1 k.k.”.

W drugim piśmie z dnia 13 września 2019 r. adresowanym również do Prokuratury Krajowej, zatytułowanym „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Marka Woźniaka” Michał Siemaszko podniósł, że wymieniony funkcjonariusz publiczny „zaniechał wykonania czynności wymaganych przez art. 17 (obowiązek współdziałającej z Rzecznikiem organizacji, organu) ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich” w ten sposób, że nie udzielił wyczerpującej odpowiedzi na zapytanie Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Zespołu Prawa Karnego z dnia 19 lipca 2018 r., a także naruszył obowiązujące procedury i przepisy prawa poprzez nierozpoznanie „rażących błędów i zaniechań” podległych prokuratur

przy prowadzeniu postępowania w sprawie sygn. akt 2 Ds 385/14 oraz w sprawach z jego zawiadomień z dnia 9 stycznia 2018 r., 11 grudnia 2018 r. i 6 lutego 2019 r.

Zdaniem Michała Siemaszki działania wskazanych funkcjonariuszy publicznych uniemożliwiły przeprowadzenia rzetelnego postępowania oraz zamknęły mu drogę do dochodzenia odszkodowania za przestępstwa popełnione na jego szkodę.

Do wymienionych zawiadomień został dołączony plik dokumentów, nadesłanych do tut. Prokuratury przy piśmie Prokuratury Regionalnej w Rzeszowie z dnia 19 października 2019 r. sygn. RP III Dsn 276.2019.Tg wraz z pismem Michała Siemaszki z dnia 4 października 2019 r. przesłanym drogą elektroniczną.

W toku podjętych czynności sprawdzających dokonano analizy akt sygn. 2 Ds 385/14 Prokuratury Rejonowej Kraków – Krowodrza, a nadto akt RP II Dsn 301.2018 oraz RP II Ko 232.2018 Prokuratury Regionalnej w Krakowie.

Z uzyskanych materiałów wynika, że Michał Siemaszko złożył pisemne zawiadomienie z dnia 25 lutego 2014 r., które wpłynęło do Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście – Wschód w dniu 28 lutego 2014 r. o podejrzeniu popełnienia na jego szkodę przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. W dniu 21 marca 2014 r. przyjęto ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchano w charakterze świadka zawiadamiającego. Następnie materiały w sprawie zostały przekazane według właściwości miejscowej do Prokuratury Rejonowej Kraków – Krowodrza i zarejestrowane pod sygn. 2 Ds 385/14. Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k. w dniu 17 kwietnia 2014 r. prokurator nadzorujący postępowanie, zatwierdził postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie kilkukrotnego doprowadzenia podstępem do obcowania płciowego Michała Siemaszki w bliżej nieustalonych dniach miesiąca stycznia 2014 r. w Krakowie, tj. o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu. Odpis decyzji został doręczony Michałowi Siemaszko. Wobec braku wniesienia środków zaskarżenia postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa uprawomocniło się.

Pismem z dnia 15 lutego 2018 r. sygn. PO III Ko 34.2018 Zastępca Prokuratora Okręgowego w Krakowie – w odpowiedzi na wniosek Michała Siemaszki z dnia 9 stycznia 2018 r. o wyznaczenie do prowadzenia postępowania z jego zawiadomienia o czyn z art. 156 § 1 k.k. i inne, jednostki organizacyjnej prokuratury spoza obszaru właściwości Prokuratury Rejonowej Kraków – Krowodrza w Krakowie, powołując się na treść § 116 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. 2016.508) – poinformował Michała Siemaszkę o braku podstaw do uwzględnienia przedmiotowego wniosku.

Jednocześnie w dniu 7 marca 2018 r. sygn. 2 Ds 385/14 Zastępca Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza, działając na zasadzie § 256 ust. 1 wyżej wskazanego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r.

skierował do Michała Siemaszki pismo, w którym poinformował wymienionego, że analiza prawna jego korespondencji z dnia 9 stycznia 2018 r. skierowanej do Prokuratury Krajowej oraz z dnia 16 lutego 2018 r. skierowanej do Prokuratury Okręgowej w Krakowie wskazuje, iż dotyczą one zdarzeń ze stycznia 2014 r., a które to były już przedmiotem rozpoznania przez prokuratora w toku postępowania zarejestrowanego pod sygn. 2 Ds 385/14, zakończonego w dniu 14 kwietnia 2014 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa. Ponadto Zastępca Prokuratora Rejonowego wskazał, że argumenty przedstawione w powyższej korespondencji nie dały podstaw do zmiany podjętej decyzji, a analiza zgromadzonego materiału dowodowego przekonuje o jej słuszności. W przedmiotowym piśmie zostało zawarte również pouczenie o dalszym trybie postępowania w razie złożenia ponownego wniosku stosowne do treści § 256 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r.

Następnie pismem z dnia 25 kwietnia 2018 r. o sygn. PO III Dsn 47.2018.Kkr Zastępca Prokuratora Okręgowej w Krakowie udzielił odpowiedzi Michałowi Siemaszce na jego korespondencję z dnia 3 kwietnia 2018 r., informując że pismo z dnia 9 stycznia 2018 r. w sposób prawidłowy zostało uznane przez Prokuraturę Rejonową w Krakowie – Krowodrzy za wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa, bowiem o sposobie rozpoznania pisma nie decyduje nadana mu przez autora forma ale jego treść. Charakter procesowy korespondencji określa organ procesowy zgodnie z wykładnią celowościową i funkcjonalną, stosownie do jej treści i etapu procesowego sprawy, której korespondencja ma dotyczyć. Jednocześnie, poinformowano wymienionego, że wobec kwestionowania w piśmie z dnia 3 kwietnia 2018 r. sposobu zakończenia śledztwa w sprawie sygn. 2 Ds 385/14, korespondencja ta została uznana za kolejny wniosek o wszczęcie postępowania przygotowawczego, a którego nie uwzględniono z uwagi na niewskazanie nowych faktów i okoliczności świadczących o potrzebie wzruszenia prawomocnej decyzji.

Ponadto z uzyskanych materiałów wynika, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla krakowskiego okręgu regionalnego, rozpoznając zarzuty Michała Siemaszki zawarte w pismach z dnia 12 lipca 2018 r. skierowanych do Prokuratury Krajowej, w zakresie w którym zawierały żądanie pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Krowodrza w Krakowie, Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza w Krakowie oraz Zastępcy Prokuratora Okręgowej w Krakowie – poinformował wymienionego pismem z dnia 12 października 2018 r. (sygn. RP III RD 65.2018), że po zebraniu stosownego materiału dowodowego nie znalazł podstaw do wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 154 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze – wobec nie ujawnienia rażącej i oczywistej obrazy prawa lub uchybienia godności urzędu prokuratora. Jednocześnie Zastępca Rzecznika

Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla krakowskiego okręgu regionalnego, po zapoznaniu się z aktami sprawy sygn. 2 Ds 385/14, poinformował wymienionego, że nie znalazł podstaw do kwestionowania prawidłowości rozpoznania pisma z dnia 9 stycznia 2018 r., a także kolejnych pism w trybie przewidzianym w § 256 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Nadto z akt analizowanej sprawy sygn. 2 Ds 385/14 wynika, że pismem z dnia 7 marca 2019 r. (sygn. PO V Ko 187.2019) Prokurator Okręgowy w Krakowie Rafał Babiński działając na podstawie § 256 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, przesłał korespondencję Michała Siemaszki z dnia 6 lutego 2019 r. do Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza celem stosownego rozpoznania, uznając iż treść przedmiotowej korespondencji wskazuje, że jest to wniosek o podjęcie na nowo postępowania w sprawie sygn. 2 Ds 385/14.

Następnie pismem z dnia 29 maja 2019 r. sygn. PO III Dsn 47.2018 Zastępca Prokuratora Okręgowy w Krakowie, poinformował Michała Siemaszkę, że po dokonaniu analizy kolejnych jego pism z dnia 11 grudnia 2018 r. oraz z dnia 6 lutego 2019 r., uznano że stanowią one ponowne wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie sygn. 2 Ds 385/14, w której uprzednio prawomocną decyzją odmówiono wszczęcia śledztwa oraz o wyznaczenie do prowadzenia postępowania jednostki spoza obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Krakowie. Jednocześnie uznano, iż treść tych pism nie wskazuje nowych okoliczności podważających zasadność prawomocnego postanowienia. W przedmiotowym piśmie zawarte również zostało pouczenie o dalszym trybie procedowania zgodnie z treścią § 256 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r.

Z analizy akt sprawy sygn. RP II Dsn 301.2018 oraz dołączonych akt sygn. RP II Ko 232.2018 Prokuratury Regionalnej w Krakowie wynika natomiast, że Główny Specjalista Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Zespół Prawa Karnego w piśmie z dnia 19 lipca 2018r., sygn. II.519.576.2018.SK, zawiadomił Prokuraturę Regionalną w Krakowie o złożeniu przez Michała Siemaszko wniosku o interwencję w związku z nieprawidłowościami do jakich doszło przy rozpoznawaniu sprawy sygn. 2 Ds 385/14 z zawiadomienia wymienionego oraz zasadności dołączenia kolejnego zawiadomienia z dnia 9 stycznia 2018 r. do wskazanego wyżej postępowania.

W odpowiedzi Zastępca Prokuratora Regionalnego pismem z dnia 23 września 2019 r. sygn. RP II Dsn 301.2018 wskazał, że w wyniku przeprowadzonej analizy akt sprawy sygn. 2 Ds 385/14 Prokuratury Rejonowej Kraków – Krowodrza w Krakowie, a także korespondencji Michała Siemaszki kierowanej do jednostek organizacyjnych prokuratury regionu krakowskiego oraz materiałów odrębnych postępowań prowadzonych z zawiadomienia wymienionego w sprawach ewentualnych czynów

zabronionych z art. 231 § 1 k.k., nie stwierdzono uchybień w zakresie sposobu rozpoznania pism Michała Siemaszki w sprawie, a w szczególności w odniesieniu do jego pisma z dnia 9 stycznia 2018 r. W dalszej treści pisma Zastępcy Prokuratora Regionalnego przedstawił sposób załatwienia sprawy sygn. 2 Ds 385/14 oraz pisma wymienionego z dnia 9 stycznia 2018 r., a także wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego rozpoznanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla krakowskiego okręgu regionalnego, a także skargi na bezczynności rozstrzygniętej przez Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 26 października 2018 r. (sygn. IV 27/18). Jednocześnie podkreślono, że z inicjatywy Michała Siemaszki, procedowanie prokuratorów i funkcjonariuszy w sprawie stało się przedmiotem oceny w ramach odrębnych postępowań m.in. sygn. PR 4 Ds. 360.2018 Prokuratury Rejonowej w Tarnowie, zakończonej odmową wszczęcia śledztwa.

Przystępując do analizy prawno – karnej czynów będących przedmiotem rozważania w niniejszej sprawie opisanych w art. 231 § 1 k.k. zauważyć należy, że zachowanie sprawcy polega na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków i działaniu przez to na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Przekroczenie uprawnień może przejawiać się jako działanie w ramach uprawnień, lecz niezgodne z prawnymi warunkami czynności funkcjonariusza publicznego, bądź też jako działanie nieleżące w ramach uprawnień funkcjonariusza publicznego, lecz pozostające w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną i stanowiące wykorzystanie wynikających z niej uprawnień. Również niedopełnienie obowiązku może przybierać dwojaką formę, tj. niewykonania obowiązku (zaniechanie wykonania obowiązku) bądź nienależytego wykonania obowiązku przez funkcjonariusza publicznego (Ewa Monika Guzik-Makaruk, Emil W. Pływaczewski, Komentarz do art.231 Kodeksu karnego, Lex).

Przestępstwo określone w art. 231 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie i to zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i zamiarem wynikowym. Sprawca takiego czynu musi mieć świadomość w postaci pewności lub możliwości, że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Świadomość sprawcy łączyć się może z chęcią działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a nawet spowodowania takiej szkody, albo z godzeniem się na działanie na szkodę lub spowodowanie szkody (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. WA 32/10, Lex 844547).

Ponadto należy mieć na uwadze, że samo niedopełnienie obowiązków lub przekroczenie uprawnień przez funkcjonariusza nie wypełnia jeszcze znamion przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. Do znamion tych bowiem należy działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, przy czym nie może być to szkoda iluzoryczna (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., WA 24/08, OSNwSK 2008, nr 1, poz. 1510).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, przede wszystkim, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego w żaden sposób nie potwierdziła zarzutów formułowanych przez Michała Siemaszkę wobec wskazanych w zawiadomieniu funkcjonariuszy publicznych.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k. w sprawie sygn. 2 Ds 385/14 z zawiadomienia Michała Siemaszko w dniu 17 kwietnia 2014 r. prokurator nadzorujący postępowanie, zatwierdził postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu. W związku z nie złożeniem środków zaskarżenia postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa uprawomocniło się. Następnie Michał Siemaszko wystosował pismo z dnia 9 stycznia 2018 r. adresowane do Prokuratury Krajowej a zatytułowane „zawiadomienie”, które po analizie jego treści zostało uznane za wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie sygn. 2 Ds 385/14, zakończonej prawomocną decyzją, o czym został poinformowany przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza w piśmie z dnia 7 marca 2018 r. Wskazane stanowisko zostało potwierdzone przez Zastępcę Prokuratora Okręgowego w Krakowie w pismach z dnia 25 kwietnia 2018 r. oraz z dnia 29 maja 2019 r., skierowanych do Michała Siemaszki. Jednocześnie zarówno postępowanie prowadzącego czynności w sprawie sygn. 2 Ds. 385/14 oraz funkcjonariuszy publicznych w osobach Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza oraz Zastępcy Prokuratora Okręgowego były przedmiotem postępowania Prokuratury Rejonowej w Tarnowie w sprawie o sygn. PR 4 Ds 360.2018 zakończonej odmową wszczęcia śledztwa.

Nie ulega wątpliwości, iż Prokurator Okręgowy w Krakowie nadał bieg korespondencji Michała Siemaszki dekretując do załatwienia uprawnionym prokuratorom zgodnie z ich kompetencjami, m.in. przesyłając za pismem z dnia 7 marca 2019 r. sygn. PO V Ko 187.2019 pisma Michała Siemaszki z dnia 6 lutego 2019 r. do Prokuratora Rejonowego Kraków – Krowodrza celem stosownego rozpoznania, uznając iż treść przedmiotowej korespondencji wskazuje, że jest to wniosek o podjęcie na nowo postępowania w sprawie sygn. 2 Ds 385/14. Bezsprzecznie czynności podejmowane przez funkcjonariusza publicznego w niniejszej sprawie były zgodne z obowiązującym prawem i mieściły się w granicach przyznanych mu kompetencji.

Nie sposób zatem dopatrzeć się w zachowaniu Kierownika wskazanej jednostek organizacyjnej prokuratury znamion czynu zabronionego, polegającego na niedopełnieniu obowiązków lub przekroczeniu uprawnień. Subiektywny wyraz niezadowolenia zawiadamiającego Michała Siemaszki, spowodowany treścią podejmowanych przez organy procesowe, niekorzystnych dla wymienionego decyzji, nie mogą w żaden sposób stanowić o bycie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. a tym samym naruszenia norm prawa karnego.

Jednocześnie mając na uwadze zgromadzony w niniejszym postępowaniu sprawdzającym materiał dowodowy stwierdzić należy, że Prokurator Regionalny w Krakowie swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion czynu opisanego w art. 231 § 1 k.k. Zdaniem zawiadamiającego wymieniony zaniechał wykonania czynności opisanych w art. 17 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, poprzez „nie udzielenie wyczerpującej odpowiedzi na zapytanie Zespołu Prawa Karnego RPO”. Wbrew twierdzeniom zawiadamiającego, wszelkie czynności związane z udzieleniem odpowiedzi na pismo Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w granicach udzielonych im kompetencji były podejmowane przez podległych Prokuratorowi Regionalnemu prokuratorów wskazanej jednostki organizacyjnej prokuratury. Odpowiedź na korespondencję Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Zespołu Prawa Karnego, udzielił Zastępca Prokuratora Regionalnego w piśmie z dnia 23 września 2019 r. sygn. RP II Dsn 301.2018. Tożsame okoliczności odnoszą się do pozostałej korespondencji Michała Siemaszko, wpływającej do Prokuratury Regionalnej, co wynika z załączonego wykazu spraw w rejestrze Dsn.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że przeprowadzone czynności sprawdzające w niniejszej sprawie nie dały podstaw do przyjęcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, a tym samym do wszczęcia śledztwa.

Wobec powyższego postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Marta Mruk – Walczyk

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu- Michał Siemaszko k.2

- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,

- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia) może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k..

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).
3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).
4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 k.p.k. i art. 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia.

- pokrzywdzonemu - Michał Siemaszko k. 2

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Marta Mruk – Walczyk

Prokuratura Okręgowa w Tarnobrzegu
Sienkiewicza 27 / Konstytucji 3 Maja 29 -
39-400 TARNOBZEG
Tel. 158223821 158228124

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
umowa z Poczta Polska S.A. nr WZP-43-46/2018

F

Sygn. akt: PO I Ds 71.2019
Nr: E05.12.19/119

M X 11 16
Pozostawiona

AWIZO
19.12.2019
dnia

POLECONA-E

R

P0310030008402

Michał Siemaszko
ul. Maksymiliana i Aleksandra
Gierzyńskich 4 m. 9
30-824 KRAKÓW